

CHARITNÍ

MRKNUTÍ

leden - únor 2022

(I did it) my way...

I tentokrát si pomůžu při úvodníku Mrknutí hudbou. Název tohoto zamyšlení je také názvem skladby, kterou proslavil Frank Sinatra, Elvis Presley a jiní. A jak mě to napadlo?

Nedávno jsme se s jednou vedoucí v rámci periodického pohovoru bavili o mentoringu. Shodli jsme se na tom, že je dobré mít vize,

představy. Úplně jsme se neshodli na tom, odkud by se měly brát, kde by měly mít původ, zda zevnitř, z nás, či z okolí. Během hovoru jsem si uvědomil jednu věc. Často se snažíme následovat vzory, idoly a vize, které se nám líbí, které jsme převzali, ale které nejsou primárně naše. Není to nic neobvyklého. O tom, že lidé rádi chodí vyšlapanými stezkami a následují příkladu úspěšných mluví už Machiavelli ve Vladaři, následování lídrů a úspěšných je jeden z manažerských přístupů, děti se snaží kopírovat své idoly, o následování v umění netřeba mluvit.

Nicméně...následování někoho, něčí cesty, v sobě skrývá jednu hrozbu. Cesta jiných nebude naše vlastní. Následování úspěšných příkladů jiných, snaha o napodobení, úsilí dosáhnout ideálu, který jsme převzali odjinud, s sebou může nést jedno negativum. Může totiž zabrzdit v růstu něčeho našeho vlastního, unikátního, jedinečného. Naší vlastní cestě. A vlastní cesta je často o hledání, o pokusech a omylech, ale je to naše cesta, naše představa, naše vize, něco, co jsme si vytvořili, s čím jsme ztotožnění, ne něco, s čím jsme se ztotožnili, čemu se chceme přiblížit, co chceme napodobit.

A to je to, co bych nám chtěl popřát do Nového roku. Abychom hledali a nacházeli své vlastní cesty, abychom nebyli stádem, ovce, abychom se nebáli být jiní, identičtí se sebou samými. To vše samozřejmě v mezích zákona a jiné legality :-)

A o čem je naše první letošní Mrknutí? Je tak převážně retrospektivní. Letos si připomínáme 30 let Charity ve Frýdku-Místku a k tomuto jubileu jsme přizpůsobili toto číslo. V rozhovorech se s našimi stávajícími či bývalými kolegy podíváme zpět, ale neopomeneme ani současnost a pohled vpřed. Protože to je směr, kterým se chceme dívat.

P.S.: A jak to dopadlo s vedoucí? Došli jsme k tomu, že mentor není zapotřebí, stačí někdo, kdo předá zkušenost s uvedením konkrétního dílčího procesu do praxe, dokončí proces vzdělávání a implementace, který byl přerušován covidem a nevhodností on-line formy.

Martin Hořínek

TŘI DESETILETÍ CHARITY FRÝDEK-MÍSTEK Jana Havláková

Charita Frýdek-Místek slaví letos už 30 let. Její historie tak sahá až do roku 1992, kdy byla 20.1. 1992 olomouckým arcibiskupem oficiálně založena Katolická farní Charita Místek. Té byla od počátku přiznána právní subjektivita. První ředitelkou Katolické farní Charity Místek byla jmenována MUDr. Anděla Eliášová. Ve stejné době (o měsíc později) vznikla také Farní Charita Frýdek, jejíž ředitelkou se stala Anna Haincová.

V roce 1996 došlo po společných jednáních ke spojení obou charit a vznikla tak Charita Frýdek-Místek. Centrála všech Charit byla tehdy v Praze – Česká katolická Charita. Veškeré smlouvy, tedy i ty pracovní, stejně jako účetnictví, se posílaly do Prahy. Od počátku založení byla v Charitě hlavní činností Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba v domácnostech – tzv. CHOPS. Později došlo k decentralizaci České katolické Charity a vznikly Diecézní a Arcidiecézní charity v každé diecézi.

Charita Frýdek-Místek v té době spadala pod Arcidiecézní charitu Olomouc. Teprve po vzniku Ostravsko-opavské diecéze přešla Charita Frýdek-Místek pod nově zřízenou Diecézní charitu ostravsko-opavskou. Charita Frýdek-Místek, konkrétně její ředitelství, sídlilo od svého počátku v Lidovém domě, v němž sídlí dodnes.

Pečovatelské služby, poskytované Charitou Frýdek-Místek, byly zprvu bezplatné, náklady byly hrazeny z dotací ministerstva a města Frýdek-Místek. Následně však sílil tlak ze strany poskytovatelů dotací, a tak byly zavedeny platby klientů. Za klienty jezdily pečovatelky nejdříve na kolech, teprve následně ze získaných dotací bylo pořízeno první auto Škoda Forman, počítač a základní vybavení. Zdravotnické služby byly hrazeny zdravotními pojišťovnami.

Po smrti paní ředitelky MUDr. Anděly Eliášové se novou ředitelkou stala MUDr. Anna Bošková, která tuto funkci vykonávala dobrovolnický při svém zaměstnání. Následně byl do funkce ředitele jmenován pan Ing. Pavel Bužek, který ve funkci setrval až do roku 2015.

V Charitě Frýdek-Místek od počátku pomáhali dobrovolníci, které organizovala Ing. Jiřina Magnusková, která rovněž iniciovala vznik projektu tzv. Charitní Klub sv. Anežky. Jednalo se o klub seniorů, jehož cílem bylo pravidelné setkávání seniorů a poskytování pomoci potřebným.

Další nemalou pomocí pro Charitu Frýdek-Místek byli tzv. „civilkáři“, pracovníci Civilní služby, kteří po mnoho let pomáhali poskytovat potřebné služby a vykonávali i fyzicky náročnější práce, jako byly např. obsluha těžkých klientů, topení, skládání uhlí, štípání dřeva, malování a úklidy. Civilkáři pracovali zejména v domácí péči a po otevření Domu pokojného stáří pomáhali i v tomto středisku.

V listopadu roku 1995 pověřilo město Frýdek-Místek na základě výběrového řízení Charitu Frýdek-Místek poskytováním služeb v nově zrekonstruovaném domě s pečovatelskou službou na Těšínské ulici ve Frýdku, pod kostelíkem sv. Jošta. Charita tady zahájila projekt charitního Domu pokojného stáří sv. Jošta a působila na

tomto místě 10 let, tedy až do roku 2005, kdy byl projekt po dohodě s městem Frýdek-Místek ukončen. Hlavním důvodem ukončení tohoto projektu byla skutečnost, že po odchodu některých původních obyvatel domu, kteří potřebovali zprvu pomoc, se nastěhovali lidé soběstační, kteří již charitní služby nepotřebovali. V roce 1999 zahájila Charita Frýdek-Místek po rozsáhlé rekonstrukci bývalého Exercičního domu a vedlejší budovy v té době patřící řádu redemptoristů a sestřičkám Vincentkám ve Frýdku pod Mariánským kostelem, činnost Domu pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké.

Ve stejném roce, v létě 1999 vznikl Klub Nezbeda pro děti a mládež v Lidovém domě.

V roce 2000 otevřela Charita Frýdek-Místek také ÚSP – Ústav sociální péče pro psychicky nemocné muže a ženy. ÚSP nejprve fungoval jako jedna ze stanic Domu pokojného stáří, později se však podařilo pronajmout od města Frýdek-Místek objekt bývalých jeslí na ulici K Hájků. Po celkové rekonstrukci objektu došlo k přestěhování ÚSP do nových prostor a přejmenování střediska na „Oázu pokoje“. Z tohoto střediska byla rovněž vyčleněna nová služba – Denní stacionář sv. Josefa pro psychicky nemocné. Stacionář se později přestěhoval do větších prostor podkroví Lidového domu a přejmenoval se na „Denní centrum Maják“.

Ve stejném roce (2000) bylo založeno Mateřské centrum Kolečko ve Frýdlantu nad Ostravicí. Kolečko postupně sídlilo v pronajatých prostorách ZUŠ ve Frýdlantu nad Ostravicí, později ve vile Slunečnice a nakonec ve frýdlantské faře. Toto středisko ukončilo svou činnost z finančních důvodů v roce 2012.

Od roku 2003 působí v Charitě Frýdek-Místek Dobrovolnické hnutí.

V roce 2006 začalo nabízet své služby ve Frýdlantu nad Ostravicí Poradenské centrum. V tomto roce také došlo k registraci jednotlivých poskytovaných služeb podle nového zákona o sociálních službách.

V roce 2010 začala Charita poskytovat dvě nové sociální služby, a to Terénní službu Rebel pro děti a mládež a Terénní službu ZOOM pro osoby s psychickým onemocněním.

V roce 2011 vzniklo za podpory města Frýdek-Místek středisko Pramínek. Tato služba je poskytována dětem od 1-15 let a jejich rodičům, kteří žijí v sociálně vyloučené lokalitě na ulici Míru.

Od února roku 2012 byly otevřeny další dvě služby, a to Odlehčovací služba a Týdenní stacionář. Obě tyto služby sídlily v podkroví Domu pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké.

Také stále rostoucí nároky na administrativu vedly v roce 2012 k rozdělení CHOPS na dvě samostatné služby, na ošetrovatelskou službu a na pečovatelskou službu.

V roce 2016 nastoupil do funkce ředitele Charity Frýdek-Místek Mgr. Martin Hořínek, MBA.

V roce 2018 vznikla Terénní odlehčovací služba, která je určena lidem žijícím ve svém domácím prostředí, o něž se starají jejich blízcí, kteří však někdy také potřebují získat čas pro odpočinek nebo vyřešení vlastních životních záležitostí.

Ve stejném roce 2018 došlo k přejmenování Charitní ošetrovatelské služby na „Salvii – domácí zdravotní péči“.

Rok 2020 byl velmi významným rokem. V průběhu tohoto roku vznikl ve Frýdku nový klub Nezbeda, čímž získal Klub Nezbeda zázemí v obou částech města. Ve stejném roce začal projekt Podpora pro pečující, jehož cílem je péče o pečující osoby, tj. ty, kteří se doma starají o své nemohoucí blízké. V tomto roce také zahájilo svou činnost Beskydské centrum duševního zdraví, které funguje na základě spolupráce Charity Frýdek-Místek a Nemocnice ve Frýdku- Místku.

Charita Frýdek-Místek v průběhu svých 30 let ušla dlouhou cestu, stále se vyvíjí, rozvíjí a roste, což můžeme v tomto dlouhodobém časovém horizontu vidět i na počtu zaměstnanců, kteří byli a jsou součástí naší Charity, stejně tak na počtu středisek, která neustále rozšiřují okruh potřebných osob, jímž svou pomoc poskytují. Nic z toho by však nebylo možné bez podpory našich partnerů, zaměstnanců a spolupracovníků, kteří se na rozvoji Charity Frýdek-Místek značnou měrou podíleli a podílí.

OHROMNÉ BOHATSTVÍ Pavel Bužek

Pan Pavel Bužek, bývalý ředitel Charity Frýdek-Místek, se s námi podělil o své vzpomínky na Charitu Frýdek-Místek.

Jak na Charitu vzpomínáte? Jaké byly její začátky?

No, začátky byly nelehké. Pokud se týká vybavení, tak vrcholem techniky byl telefon se záznamníkem a fax. Projekty a žádosti se psaly na psacím stroji přes několik kopíráků a každý překlep znamenal pracné retušování. V terénu jsme se pohybovali na kolech, MHD nebo pěšky.

Teprve později přišel první počítač, kopírka, první auto... Od počátku jsme však měli ohromné bohatství - nadšení a obětavost pracovníků a dobrovolníků, kteří do Charity přicházeli.

Charita ušla během svého vývoje dlouhou cestu. Jaké byly původní záměry směřování Charity?

Snem první ředitelky obnovené Charity Místek, paní MUDr. Anděly Eliášové a jejich spolupracovnic, Jarmily Stolařové a Ing. Jiřiny Magnuskové, bylo vytvoření tří služeb:

1. Domácí péče – to se podařilo realizovat hned od počátku v podobě CHOPS. Tato charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba byla hlavní činností ve všech vznikajících charitách.
2. Zřídit jakýsi „špitálek“, jak ona tomu říkala – zařízení, ve kterém by se Charita starala o staré a nemocné lidi, o které už nebylo možné pečovat doma. Tento záměr byl realizován pod vedením paní Marie Bohanesové zřízením Domu pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké v roce 1999. Toho se už paní doktorka bohužel nedožila, zemřela tragicky při autonehodě v říjnu 1992.
3. Třetím přáním bylo podchytit děti z ulice a nabídnout jim smysluplné trávení volného času. Tak vznikl o prázdninách 1999 po velkém úsilí paní Ing. Jiřiny Magnuskové Klub Nezbeda. Jeho vedoucí byla od počátku až do nedávné doby Mgr. Alena Kopidolová.

Jak jste vy sám Charitu Frýdek-Místek, z pozice ředitele, vnímal a jak vidíte Charitu dnes?

Charita se vždy snažila reagovat na výzvy a potřeby, tak jak postupem času přicházely – sběr šatstva, humanitární pomoc doma i v zahraničí, uprchlíci z Balkánu a dalších zemí, bezdomovci, ozdravné pobyty pro děti z Černobylu a další aktivity. Jako reakce na potřeby lidí v nouzi pak vznikala postupně další charitní střediska.

Dnes je pro mne Charita Frýdek- Místek týmem zkušených profesionálů, kteří mohou být hrdí na svou práci.

Máte z doby Vašeho působení v Charitě nějakou zajímavou historku, vzpomínku či zážitek?

Těch zážitků by se našlo více, uvedu aspoň jeden z těch úplných začátků. Jezdil jsem tenkrát stejně jako někteří pracovníci CHOPS (Jirka Baránek, Jarka Hučková a další) na kole. A tak se mi jednou stalo, že jsem přišel na důležitou schůzku na Městském úřadě s nohavicí ohrnutou skoro až pod koleno, což samozřejmě neuniklo pozornosti přítomných. Jestli to tenkrát mělo vliv na výši dotace, to do dneška nevím.

V letošním roce oslaví Charita Frýdek-Místek již 30 let svého působení. Je tady něco, co byste jí k těmto kulatým narozeninám chtěl popřát?

Chtěl bych všem pracovníkům i dobrovolníkům naší Charity popřát do dalších let, aby i nadále svou obětavou prací a vlídným přístupem přinášeli všem klientům a lidem kolem sebe úsměv, radost, lásku, pokoj a porozumění. A taky vám všem v Charitě přeji hojnost Božího požehnání a dostatek financí. Tož ať se vám daří a držte se !

NA ZAČÁTKY SE NEZAPOMÍNÁ Marie Bohanesová

Paní Marie Bohanesová stála u samotného zrodu Domu pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké, Charitní odlehčovací služby a Ústavu sociální péče pro psychicky nemocné muže a ženy. Nyní už jako klientka Domu pokojného stáří vzpomíná na začátky, které v Charitě Frýdek-Místek prožila.

Hezký den paní Bohanesová, jaké byly Vaše začátky v Charitě Frýdek-Místek?

Do Charity Frýdek-Místek jsem přišla po 20 letech práce na Okresní hygienické stanici. V Charitě jsem pak taky strávila 20 let. Začátky v Charitě byly velmi těžké, museli jsme navázat kontakty s městem a dalšími.

Myšlenka Domu pokojného stáří se u mne objevila hlavně proto, že jsem chtěla pomoci lidem, kteří tuto pomoc velmi potřebovali. První budovu Domu pokojného stáří – DPS 1 jsme získali od města Frýdek-Místek, které nám bylo velice nakloněné. Vedlejší budova Domu –

DPS 2 patřila milosrdným sestrám sv. Vincence de Paul – Vincentkám. Od nich jsme budovu DPS 2 později koupili.

Na DPS 2 jsme vyklidili půdu a v těchto prostorách jsme vytvořili odlehčovací službu určenou pro lidi, kteří potřebují zajištění péče na přechodnou dobu.

Dále jsme od města dostali jesle, byla to tzv. trojka. V těchto prostorách jsme chtěli vytvořit Ústav sociální péče pro psychicky nemocné muže a ženy. Prostory jeslí potřebovaly značnou rekonstrukci. Je totiž rozdíl, zdali má budova sloužit dětem nebo dospělým lidem.

Díky dobrým kontaktům na městě a v nemocnici jsme dokázali získat potřebné věci. Ráda vzpomínám na to, jak byli lidé se službami spokojeni. Nesetkala jsem se s nikým, komu by se tady nelíbilo.

Do práce jsem chodila brzy ráno a domů jsem se vracela pozdě večer. Měla jsem paní na hlídání z Ostravy, která mi pomáhala s dětmi. Mám dva syny, dvojčata – Petra a Pavla. Měla jsem také moc hodného muže, který už tu ale přes 30 let není. Pracoval na hutním projektu a na okrese. Projektanty pro Dům pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké, stejně jako pro Ústav sociální péče pro psychicky nemocné muže a ženy, mi pomohl sehnat on. Na projekty jsem ještě znala lidi z hygieny, kde jsem předtím pracovala, takže jsem vždy všechno nachystala, připravila a oni mi pomohli vše dotáhnout do konce.

Je tady ještě něco, na co ráda vzpomínáte?

Vždy moc ráda vzpomínám na lidi, kteří hodně pomáhali. Pan ředitel Bužek byl moc hodný, důvěřoval mi a mým plánům.

Také mi moc pomáhala paní Moniaková, která tady v Domě pokojného stáří pracuje dodnes. Z personálu je tady dodnes paní Ryžovská, která dělala vedoucí sester.

Moc ráda taky vzpomínám na Stanislavu Hružkovou, byla to prima holka, dalo se na ni vždy spolehnout.

Měla jsem tady i velkou kamarádku, paní Markétku Bekárkovou, zdravotní sestru, která nejprve pracovala jako učitelka na zdravotnické škole a pak začala pracovat u nás v Charitě. Dostala také ocenění „zdravotní sestra roku“, a toto vyznamenání si jela převzít do Prahy. Každý den jsme se spolu modlily, a to hlavně za ty, kteří nám ubližovali nejvíce. Překvapení pro nás bylo, že se tito lidé skutečně zlepšili.

V poslední řadě bych ráda zavzpomínala na Ukrajinu, kde jsme posílali věci – byla to forma materiální pomoci. Na Ukrajině byli za posílané věci moc rádi a na oplátku jsem od nich dostala dva krásné obrázky, které mám dodnes tady v Domě pokojného stáří vystavené.

Charita Frýdek-Místek slaví letos už 30 let své existence. Je tady něco, co byste jí chtěla popřát?

Charita má křesťanský podtext a tak jí přeji, aby jí toto nadále zůstalo a aby stále pomáhala lidem, kteří to potřebují.

CO SE NEMĚNÍ MUSÍ BÝT NADŠENÍ Anna Žižková

Paní Anna Žižková strávila v Charitě Frýdek-Místek celých 16 let. O tom, jak na Charitu vzpomíná, se nyní můžete spolu s námi podívat.

Hezký den, paní Žižková. Nejprve bych Vám chtěla poděkovat, že jste se s námi rozhodla podělit se o své vzpomínky na Charitu Frýdek-Místek.

Kdy jste do Charity nastoupila a na jakou pozici?

Bylo to v roce 1996 na pozici účetní a ekonoma. Ředitelem Charity byl pan Ing. Pavel Bužek. Charita byla tehdy ještě docela malá, její služba zahrnovala především Charitní ošetrovatelskou a pečovatelskou službu, charitní šatník a pomoc bezdomovcům. Postupně se však činnost Charity pod vedením pana Bužka dále rozvíjela, vznikala nová střediska. Např. Pečovatelská služba v domě na Těšínské ulici, o jehož obyvatele se staraly charitní sestry a pečovatelky. Já jsem tam jednou za měsíc chodila na besedu a modlitbu s klienty. Později byl tento dům předán městu.

Vznikla další střediska a aktivity jako byl Klub Nezbeda pro děti z ulice, Denní centrum Maják pro psychicky nemocné, Dům pokojného stáří u P. Marie Frýdecké, Oáza pokoje, Odlehčovací služba pro nemocné, Poradenské centrum ve Frýdlantě n. Ostravicí, půjčovna zdravotních pomůcek a další. Rozvíjela se také dobrovolnická činnost, nejdříve pod vedením paní Šokalové. Navštěvovali jsme nemocné lidi v nemocnicích, nabízeli jim případnou pomoc po návratu domů, ale také i duchovní povzbuzení.

Pro nemocné, staré a opuštěné lidi se konala pěkná setkání - např. na sv. Mikuláše byla spojena i s nadílkou a zábavným programem. Pokud zájemci nemohli sami přijít, přivezly je naše sestry a pečovatelky. Velmi oblíbený byl také zájezd na Svatý Hostýn.

Jaká byla Charita v té době?

Byla jsem velmi ráda, že pracuji v Charitě FM. Cítila jsem se tam opravdu dobře. Myslím, že všechny nás spojovala snaha pomáhat potřebným a byly mezi námi opravdu přátelské vztahy. Je to zásluha jednak zakladatelek Charity FM paní Ing. Jirky Magnuskové, Jarky Stolařové, ředitele pana Ing. Pavla Bužka, zakladatelky Domu pokojného stáří Marie Bohanesové, mnoha obětavých sestřiček a pečovatelek a dalších skvělých pracovníků Charity FM. Mohla bych jich jmenovat hodně: Mgr. Karlická, Mgr. Piskořová, Mgr. Kopidolová, A. Blokšová, manželé Baránkovi a další. Chtěla bych vzpomenout na velmi obětavou a nadšenou pracovníci a dobrovolnici Charity FM – Lojzickou Štefánikovou, která bohužel loni zemřela. Úžasné se podílela na Tříkrálové sbírce a mnoha akcích Charity FM.

Já osobně také Charitě FM velmi vděčím za to, že mi pomohla starat se o mou těžce nemocnou maminku.

Pro zaměstnance Charity FM se konala pravidelná duchovní, povzbuzující setkání a vzdělávací porady.

Pozorovala jste v průběhu času nějaké zajímavé vývojové změny v Charitě Frýdek-Místek?

Vývoj byl určitě obrovský – od kalkulaček k počítačům, od kol k charitním autům, od žádosti o dotaci na jedné stránce k rozsáhlému projektu o mnoha stránkách.

Charitě hodně pomohly také dotace z evropských fondů a samozřejmě Tříkrálová sbírka.

Co se nemění, musí být nadšení, jaké bylo na začátku.

Jak vnímáte Charitu Frýdek-Místek dnes?

Je dobře, že se dále rozvíjí do mnoha oblastí lidského života, že v ní pracují mladí lidé a hledají nové cesty, jak laskavě pomáhat lidem, přinášet jim pokoj a vracet radost ze života.

Charita Frýdek-Místek slaví letos už 30 let. Chtěla byste Charitě k tomuto významnému jubileu něco popřát?

Aby nadále dávala lidem jistotu, že je tady někdo, kdo jim pomůže a měla hodně spokojených uživatelů.

POČÁTKY V DOMOVĚ Ludmila Moniaková Anna Ryžovská

Na své začátky v Charitě Frýdek-Místek zavzpomínaly také paní Ludmila Moniaková a Anna Ryžovská z Domu pokojného stáří.

Jak dlouho u nás pracujete?

L. Moniaková: Do Charity Frýdek-Místek jsem nastoupila v roce 1999 na pozici ekonoma v Domě pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké.

A. Ryžovská: Do Charity jsem nastoupila již v roce 1995, a to do Domácí ošetrovatelské péče, kterou založila paní Jarmila Stolařová. Paní Stolařová mě nalákala do Charity, předtím jsem pracovala 30 let v nemocnici. Práce v Domácí ošetrovatelské péči byla úplně jiná, než v nemocnici.

12. 4. 1999 jsem přešla do funkce staniční sestry v Domě pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké. Ve stejný den jsme přijali prvních pět pacientů. První lékařka, která tady za klienty docházela, byla MUDr. Zemanová. Paní doktorka tady docházela cca 10 let, pak jsme postupně museli zajišťovat i odborné lékaře.

Jaké byly počátky Charity, konkrétně Domu pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké?

A. Ryžovská: Dům pokojného stáří Panny Marie Frýdecké vznikl díky myšlence paní Marie Bohanesové, která měla hodně kontaktů a dokázala na tento projekt sehnat peníze. Začátky však nebyly vůbec lehké. Nic jsme neměli a žádné vybavení nebylo k dispozici. Dokonce jsme nádobí – talíře apod. musely nosit z domu. Celý Dům pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké byl rozkopaný, vše se teprve začínalo rekonstruovat. Dokonce jsme se spolu s paní Moniakovou hned na začátku pohádaly o stůl, který jsem jí vzala z kanceláře. Chtěla jsem ho dát do pracovny paní doktorky. Všeho bylo v té době nedostatek.

L. Moniaková: První příkazy do banky jsme vypisovaly s paní Hrůzkovou a paní Göttlicherovou u nás doma. Vše jsme v té době dělaly ručně – počítaly výplaty, odvody, atd. S paní Hrůzkovou jsme se zpočátku na všechno chodily ptát, a to sestřiček Alžbětinek nebo i paní Žižkové, která byla ekonomkou na ředitelství Charity. Postupně jsme si práci rozdělily, já měla mzdy a paní Hrůzková finanční část. Jednou jsme byly společně na školení, kde se nám kolegové z jiných Charit smáli, když zjistili, že vše počítáme ručně. Po návratu ze školení jsme vše daly do programu, který nám vytvořili programátoři z Loun a začaly tak vše dělat přes počítač.

Později jsme také dělaly mzdy a finanční účetnictví i pro ÚSP (dnešní Oáza pokoje) a Odlehčovací službu, které rovněž vznikly díky myšlence paní Bohanesové. Ta byla v ÚSP také dlouho na pozici vedoucí.

Práce přibývalo a bavilo nás to. Bavilo nás to dílo – srdcové dílo, pomoc ostatním.

Protože jsme v té době měli všeho nedostatek, velmi nám pomohla materiální pomoc, kterou nám dokázala zajistit paní Ing. Magnusková. Paní Magnusková se v Holandsku spojila s manžely Rausovými (byli to Češi žijící v Holandsku) a ti nám dodávali nábytek, který jsme prodávali v přízemí Lidového domu. Z Holandska nám také posílali i přikrývky a další potřebné věci, za které jsme byli rádi. Do zkulturnění Domu pokojného stáří jsem zapojila i moji rodinu, manžel maloval obrázky, kterými jsme vyzdobili chodby, vyráběli jsme vánoční i velikonoční výzdobu. Společně pak s kolegy z kanceláří jsme se každoročně převlékali do kostýmů a dělali mikulášskou nadílku klientům, připravovali společné akce, kulturní program, výlety a mnoho dalšího.

Jak vnímáte pokrok Charity?

Charita postupem času dostala svůj řád. Na samotném začátku jsme musely všechno dělat samy a také se spolehnout jen na sebe. Nyní, když si nevíme s čímkoliv rady, víme za kým jít a na koho se obrátit. A jsme viditelní pro okolí, pro společnost, pro život kolem nás.

Charita Frýdek-Místek oslaví tento rok 30 let své existence. Je tady něco, co byste jí chtěly popřát?

Charitě přejeme, ať se její činnost vždy drží významu slova, které nese ve svém názvu, a to je láska, úcta, dobročinnost a ať se z ní nikdy nevytratí – jak my po celá léta říkáme – ten správný „charitní duch“. :-)

NEVIDITELNÍ LIDÉ

Neviditelní lidé je náš nový „mrkací“ seriál, ve kterém v tomto roce budeme představovat pozice a lidi, kteří jsou svým způsobem neviditelní (což je v případě téměř dvoumetrového Tondy myšleno s lehkou nadsázkou), ale bez nichž si naše fungování nedokážeme představit. A začínáme dvěma pozicemi, které tvoří jakýsi most mezi minulostí, současností a budoucností – „ofiskou“ Terkou Staroščákovou a „ajtáčkem“ Ondrou Palovským. Bez těchto dvou lidí bychom těžko fungovali, protože bychom neměli na čem a s čím pracovat, neměli bychom potřebné informace ani data. Oba dva činí náš čas strávený v práci příjemnějším a funkčnějším. Zároveň oba tím, co

dělají, směřují k tomu, co bude, a to také pomáhají připravovat.

Kdy jste do Charity Frýdek-Místek nastoupili a proč jste se rozhodli zrovna pro tuto organizaci?

Terka: Je to zhruba 1,5 roku, co jsem do Charity Frýdek-Místek nastoupila. V sociálních službách jsem pracovala již dříve a věděla jsem, že v této činnosti chci pokračovat i nadále. Práce s lidmi mě moc baví a na Charitě jako takové se mi vždy líbila myšlenka, se kterou jsou služby poskytovány – pomáhat lidem z různých cílových skupin. Charita Frýdek-Místek byla pro mě jasnou volbou díky rozmanitosti a přístupu při poskytování svých služeb.

Ondra: Do organizace jsem nastoupil při škole již v roce 2017 na dohodu. V této době jsem žádnou práci ani brigádu neměl a od známých jsem se dozvěděl, že na tuto pozici někoho hledají. Byl jsem tedy rád za tuto flexibilní práci v oboru. Práce je čím dál více a nyní jsem již na pracovní úvazek.

Jaká je vaše náplň práce, co u nás a pro nás děláte?

Terka: Pracuji jako office manažer. Mám na starost zpracování korespondence, centrální nákupy a komunikaci s dodavateli. Dále organizuji interní a výjezdní porady. V covidovém období pečuji o koordinaci očkování a administrativu s tím spojenou. Nedílnou součástí mé práce je předávání potřebných informací mezi interními pracovníky, veřejností a jinými institucemi. V neposlední řadě je mi do rukou svěřen velice zodpovědný úkol, a to zajištění dostatečně silné dávky kofeinu pro náš úsek (smích).

Mimo jiné pracuji také na pozici koordinátora dobrovolníků. Samotný název už napovídá, co je na této pozici mým hlavním úkolem. Komunikuji se zájemci o výkon dobrovolnické činnosti, se kterými vedu vstupní přijímací rozhovory a následně s pomocí kontaktních osob dbáme na spokojenost nejen dobrovolníků naší organizace, ale i klientů, za kterými dochází.

Ondra: V organizaci se starám o všechny počítače, sítě, tiskárny a mobilní telefony. Od nákupu, přes instalaci a správu až po vyřazení. Požadavky našich pracovníků jsou mnohdy velmi zajímavé.

Co vás na Vaší práci baví?

Terka: Ta různorodost. Práce na této pozici pro mě není vůbec stereotypní. Každý den se nabízí nové pracovní úkony, které mi umožňují spolupracovat a komunikovat nejen s interními a externími pracovníky, ale také s klienty.

Ondra: Práce je velmi rozmanitá. Jelikož nejsme žádný korporát, naše služby jsou každá jiná, tak také IT požadavky jsou různorodé. Baví mě také, že se u některých požadavků musím sám nejprve „vzdělat“.

Máte určité vize do budoucna? Pokud ano, jaké?

Terka: Winston Churchill řekl: "Pesimista vidí v každé příležitosti překážku. Optimista vidí každou překážku jako příležitost." A mou vizí je zůstat optimistou :-)

Ondra: Má vize v blízké budoucnosti v organizaci je zautomatizovat některé procesy, které se dělají aktuálně ručně, aby IT ušetřilo lidskou práci.

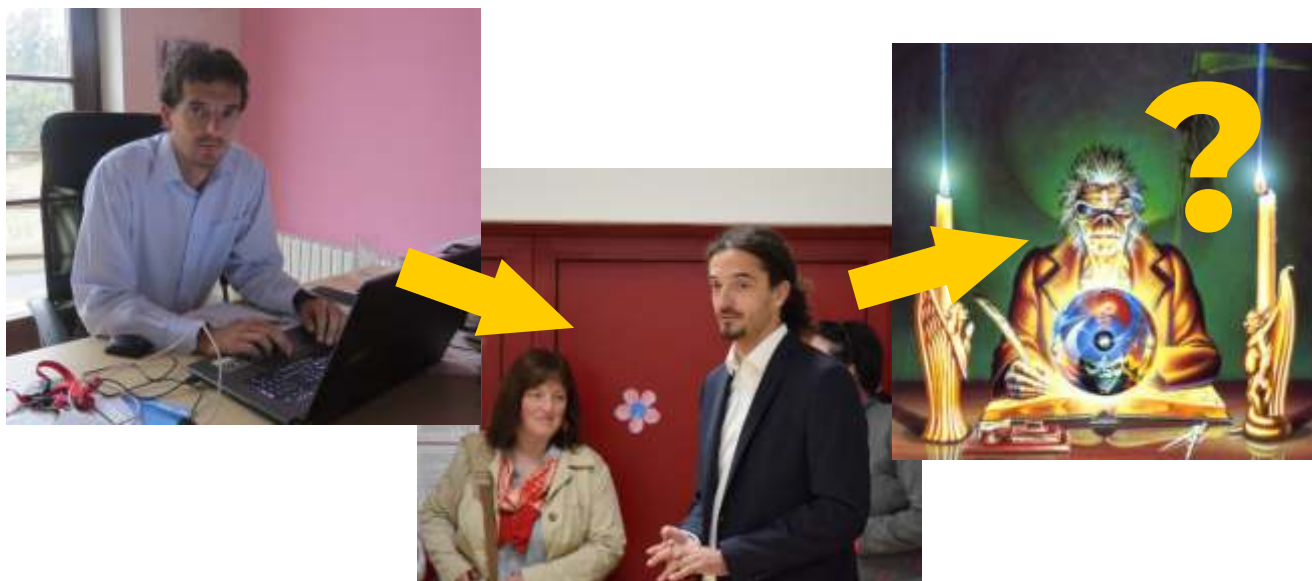
BUDOUCNOST? Martin Hořínek

V úvodníku jsme dopředu avizovali, že toto číslo je retrospektivní. Zároveň je zde zmínka o přítomnosti a směřování k budoucnu. Poté, co jsme prostřednictvím našich (bývalých) kolegů zavzpomínali na minulost a profilem současných „neviditelných“ přešli do aktuálna, otvírá se otázka budoucnosti. A protože nám zbylo v Mrknutí místo (na druhou stranu jsme ale přidali 4 stránky, aby se to všechno vešlo), byl jsem vyzván, abych něco napsal o budoucnosti, směřování a vizích. V souladu s

úvodem to udělám trochu po svém.

Při přípravě tohoto čísla jsem hledal nějaké archivní fotky a natrefil na tyto dvě, které od sebe dělí 5 let (viz grafika na konci). 5 let je malý krůček pro lidstvo, ale už ne tak zcela malý pro člověka. A pro organizaci? Myslím, že obrovský. Život organizace, firmy, společnosti plyne rychleji než lidský, možná proto, že zahrnuje dynamiku všech těch lidí vevnitř. Za uplynulých 5 let ušla Charita Frýdek-Místek kus cesty, proměnila se, stejně jako ten pán na fotce. A jako on již nekoukáme do monitoru, nebo objektivu, ale upřeně před sebe. Jak bude vypadat za dalších 5 let? Tak to je s otazníkem. Budoucnost je nejistá. I když ne až tak zcela. Je totiž už tady. Jeden z největších nepochopených a zapomenutých filosofů v dějinách – Medvídek Pú při svých úvahách nad hrncem medu, sledoval augustinovskou logiku času – byl tu a už tu není. Když se na tuto myšlenku podíváme trochu jinak, vidíme, že nejen v přítomnosti je odraz minulosti, ale také budoucnosti. Budoucnost je přítomná již nyní, stejně jako prázdný hrnec medu v dosud plném. Budoucnost Charity Frýdek-Místek tedy už tak trochu žijeme a utváříme.

Detaily a vše neznáme, ale jedno víme. Budeme zvyšovat hodnotu organizace. A ti, kteří byli na jednom ze seminářů Charity sobě ví, že růst hodnoty je funkcí, kombinací růstu/rozšiřování a zkvalitňování/zdokonalování vnitřních procesů. Pracujeme na vzniku nové služby, chceme naše portfolio rozšířit o další činnost. Stejně tak chceme dál vylepšit mechanismy vevnitř – adaptační proces pro nové pracovníky a ty, kteří mění svou pozici v rámci organizace, systém interních auditů pro podporu a posilování služeb, dojde na další obměnu materiálně technického zázemí a mnoho dalšího. Budoucnost tedy neznáme, ale už je tady a my se na ni těšíme a vycházíme jí vstříc.

P.S. A ještě jedna důležitá poznámka - jistě jste si všimli, stejně jako já :-), že ten upřeně vpřed hledící není na fotce sám. Má kolem sebe další lidi. Stejně tak asi víte, že našim motem je již nějaký ten pátek „...s námi nejste sami...“. Toto naše motto se snažíme naplňovat při své činnosti v našich službách. (Nejen) v souvislosti s připomínkou 30 let Charity Frýdek-Místek jej doplňujeme o důležitý dovětek „...s vámi nejsme sami...“. Protože tak to je. Děkujeme.

P.P.S.: Poslední obrázek je jen tématicky ilustrativní. Autor doufá, že takto za 5 let nebude vypadat, i když...kdo ví? :-) Jedná se obal ze singlu Iron Maiden s názvem Clairvoyant - Jasnovidce, takže se to tady hodilo.

CHARITNÍ MRKNUTÍ, leden - únor, vydává Charita Frýdek-Místek pro potřeby interní a externí komunikace, redakce: Jana Havláková, Martin Hořínek.

Charita Frýdek-Místek, F. Čejky 450, 738 01 Frýdek-Místek, IČ: 45235201, č.ú.: UniCredit Bank 2112858051/2700, www.charitafm.cz, e-mail: info@charitafm.cz, tel.: 731 688 521, ID DS: qwum9f2.